

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Szávó Anita ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Szőke Csaba ügyvéd által képviselt I.r., és a II.r. alperes ellen 9.448.396 forint vállalkozói díj és járulékai megfizetése iránt a Hajdú-Bihar Megyei Bíróságon 3.G.40.230/2008. szám alatt indult, és a Debreceni Ítéltábla Gf.IV.30.482/2009/7. számú ítéletével befejezett perében az I.r. alperes által előterjesztett felülvizsgálati kérelem folytán - tárgyaláson kívül - meghozta az alábbi

í t é l e t e t :

A Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi az I.r. alperest, hogy fizessen meg az állam javára, az adóhatóság felhívására 566.900 (Ötszázhatvanhatezer-kilencszáz) forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

I n d o k o l á s :

Az alperesek között 2006. májusában és júliusában vállalkozási szerződések jöttek létre, melyek alapján a II.r. alperes kötelezettséget vállalt a ... szám alatti társasházban a II. emeleti, valamint a tetőtéri lakások villanyszerelési munkáinak elvégzésére. Az I.r. alperes az elkészült művet 2007. november 5-én átvette, és vállalta, hogy az ennek ellenértékeként a II.r. alperest megillető 4.764.815 forint, továbbá 4.683.581 forint vállalkozói díjat 8 napon belül megfizeti. Fizetési kötelezettségének azonban nem tett eleget.

2007. december 18-án a II.r. alperes az I.r. alperessel szemben fennálló, összesen 9.448.396 forintot kitevő vállalkozói díjkövetelését a késedelmi kamatokkal együtt a felperesre engedményezte. Az I.r. alperes azonban a tartozást ezt követően sem fizette meg.

A felperes keresetében 9.448.396 forint vállalkozói díj és járulékai megfizetésére kérte az I.r. alperest, nem teljesítése esetében pedig - a Ptk. 330. § (1) bekezdésén alapuló kezességére figyelemmel - a II.r. alperest kötelezni.

Az alperesek érdemi ellenkérelme a kereset elutasítására irányult.

Az elsőfokú bíróság az alpereseket a kereset szerint marasztalta, a másodfokú bíróság pedig az elsőfokú ítélet fellebbezéssel nem támadott (a II.r. alperest érintő) részét nem érintette, fellebbezett (az I.r. alperesre vonatkozó) rendelkezését pedig helybenhagyta.

A jogerős ítélet indokolása szerint az I.r. alperes a munka elvégzését, valamint a vállalkozási szerződésekből eredő tartozása jogalapját és összegét a 2007. november 5-én kelt teljes bizonyító erejű magánokiratokba foglalt nyilatkozataival elismerte. E nyilatkozatok tartalmuk alapján a Ptk. 242. § (2) bekezdése szerinti tartozás-elismerésnek minősülnek, így a perben az I.r. alperest terhelte annak bizonyítása, hogy elismert tartozása nem, vagy kisebb összegben áll fenn, illetve bírósági úton nem érvényesíthető. Megfelelő bizonyítási indítványt azonban e körben az I.r. alperes felhívás ellenére sem ajánlott fel. Annak ugyanis, hogy más szerződések esetében az I.r. alperes a teljesítést hogyan szokta igazolni, e vonatkozásban nincs jogi jelentősége. Így az e körülményre nyilatkoztatni kért F. A. tanú meghallgatása szükségtelen volt. A társasházat érintően folyamatban volt birtokháborítási ügyben hozott határozat tartalma pedig nem cáfolja azt, hogy a II.r. alperes a perbeli vállalkozási szerződésekben vállalt munkafeladatait megfelelően teljesítette. Mindezekre figyelemmel az I.r. alperes nem tudta igazolni azt, hogy elismert tartozása nem áll fenn. Vállalkozói díjtartozását ezért a Ptk. 389. §-a alapján köteles megfizetni.

A jogerős ítélet ellen - annak hatályon kívül helyezése, és a kereset elutasítása iránt - az I.r. alperes élt felülvizsgálati kérelemmel.

Kifejtette, hogy a bíróság az általa kiállított teljesítésigazolások alapján tévesen állapította meg azt, hogy a II.r. alperes a vállalt munkafeladatot elvégezte. Más szerződések esetében ugyanis - amint azt a bíróság által szerinte tévesen mellőzött tanúbizonyítással bizonyítani kívánta - a teljesítést előadása szerint más módon szokta igazolni. A perbeli teljesítésigazolásokat kiállító ügyvezetője - a közlése szerint - nem is rendelkezik villamossági kérdésekben megfelelő szakértelemmel. A teljesítésigazolások aláírásakor pedig állítása szerint - a jogerős ítéletben is hivatkozott birtokháborítási ügyben hozott határozatból is kitűnően - nem is léphetett be a társasház területére, így a munka elvégzését ténylegesen nem is tudta ellenőrizni.

Előadta továbbá az I.r. alperes, hogy a felperes a vállalkozói díjkövetelésre hivatkozással korábban vele szemben felszámolási eljárást is kezdeményezett, ezt az eljárást azonban megszüntették, miután bizonyította, hogy a követelést kellő időben vitatta.

Végül arra is utalt, hogy a perbeli teljesítésigazolások szerinte nem minősülhetnek tartozáselismerésnek, ugyanis nem rendelkeznek a tartozáselismerő nyilatkozat alakai és tartalmi kellékeivel.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati eljárás eredményeként megállapította, hogy a jogerős ítélet a felülvizsgálati kérelemben megjelölt okból nem jogszabálysértő.

Az I.r. alperes felülvizsgálati kérelmében konkrét jogszabályhely megjelölése nélkül, tartalmilag a bizonyítékok mérlegelését, a tényállás megállapítását sérelmezte.

A bizonyítékok felülmérlegelésére azonban a felülvizsgálati eljárásban - amint arra a Legfelsőbb Bíróság a BH 1999/44. szám alatt közzétett határozatában is rámutatott - nem kerülhet sor. Az pedig nem állapítható meg, hogy a bíróság a tényállást a Pp. 206. § (1) bekezdésének megsértésével, a bizonyítás anyagától eltérően, iratellenesen állapította volna meg, illetve a bizonyítékok egybevetése és értékelése során okszerűtlen, logikai ellentmondást tartalmazó következtetésre jutott volna.

A perbeli vállalkozási szerződések II.r. alperes általi teljesítését ugyanis a perben a felperes a Pp. 196. § (1) bekezdés d) pontja szerinti kellékekkel rendelkező, és így teljes bizonyító erejű magánokiratnak minősülő teljesítésigazolások csatolásával bizonyította. Az a körülmény, hogy más esetekben az I.r. alperes esetlegesen más módon szokta a vele szerződéses kapcsolatba kerülő vállalkozók teljesítését igazolni, a perbeli okiratokkal szemben a II.r. alperesi teljesítés megtörténtének cáfolatára nem alkalmas. Az e körben felajánlott tanúbizonyítást ezért a bíróság helyesen mellőzte. A birtokháborítási ügyben hozott határozat tartalmából, valamint abból, hogy az I.r. alperes ügyvezetője villamossági kérdésekben esetlegesen nem rendelkezik szakértelemmel, szintén nem következik az, hogy a II.r. alperes a vállalt munkafeladatot nem, vagy csupán részben végezte el. Annak pedig, hogy a felperes korábban sikertelenül kezdeményezte az I.r. alperes felszámolásának elrendelését, a jelen per eldöntése szempontjából nincs jogi jelentősége.

A teljesítésigazolások tartalmának cáfolatára alkalmas bizonyítást ugyanakkor az I.r. alperes a perben nem ajánlott fel. Ezért a

bíróság jogszabálysértés nélkül kötelezte őt a vállalkozói díjak megfizetésére.

Mindezekre tekintettel a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A felperesnek a felülvizsgálati eljárásban megtérítést igénylő költsége nem merült fel, ezért a Legfelsőbb Bíróságnak erről nem kellett rendelkeznie.

Az illetékeljegyzési joga folytán le nem rótt felülvizsgálati eljárási illetéket a 6/1986. (VI.26.) IM rendelet 13. § (2) bekezdése, és a Pp. 78. § (1) bekezdése értelmében az I.r. alperes köteles az államnak megfizetni.

Budapest, 2010. május 20.

Dr. Fehér Ferenc s.k. a tanács elnöke, Dr. Farkas Attila sk. előadó bíró, Dr. Bartal Géza s.k bíró